

[Tove Lindbo Larsen]

vis i forretningen for at opnå samme rabat, som kontokunder opnår?»

Begrundelse

Nogle detailhandlere i Danmark har fundet frem til en handelsmetode, der skal erstatte de rentefri konti, der ikke længere er tilladt.

Systemet er, at et særligt købekort giver ret til rentefrit køb på kredit til udligning 1 måned efter købet. Ved køb over 500 kr. gives en rabat på 10-15 pct.

Kontokunder får automatisk rabatten fratrukket kontouddraget. Kontantkunder skal i en særlig serviceafdeling hente et kundebevis. Alle køb registreres, og rabatten tilsendes på check. Systemet løber fra 27. april 1987 til 30. maj 1987.

Kontantkunder skal have ulejlighed med at hente kundebevis for at få del i rabatten. Det synes at være diskriminerende og må være en omgåelse af den lov om betalingskort, der siger, at kontantkunder ikke må diskrimineres i forhold til kunder med kreditkort.

Svar (11/5 87):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Spørgsmålet har været forelagt Forbrugerombudsmanden, der har udtalt følgende:

»Ifølge § 17 i lov om betalingskort må der ved erhvervelse af varer eller tjenesteydelser ved brug af betalingskort ikke ydes rabat, eller hvad der må sidestilles hermed, til kortindehavere, medmindre samme fordel ydes ved kontant erlæggelse.

Efter min opfattelse medfører bestemmelsen ikke nogen anden begrænsning i erhvervsdrivendes adgang til at yde rabat til særlige kundegrupper end den, at rabatten ikke må gøres afhængig af betalingsmåden.

Da kontantkunder efter det oplyste får samme rabat som kortindehavere, og da kunderne frit kan vælge at bruge betalingskort eller betale kontant, finder jeg ikke ordningen i strid med betalingskortlovens § 17.

Endvidere er jeg af den opfattelse, at det ikke kan anses for at være i strid med god markedsføringsskik, jf. § 1 i markedsføringsloven, at kontantkunder i det foreliggende tilfælde skal afhente et såkaldt kundebevis.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 1113

Til *miljøministeren* (30/4 87) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvor mener ministeren at den britiske regering skal opføre et oparbejdningsanlæg, når det af besvarelsen af 19. marts 1987 af spm. nr. S 810 fremgår, at det er placeringen af det britiske oparbejdningsanlæg i Dounraye i forbindelse med en planlagt udvidelse, der bekymrer ministeren?»

Begrundelse

Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 810, at det alene er placeringen af Dounraye-værket, der bekymrer Nordisk Ministerråd, og at det er det, man har protesteret over for.

Nordisk Ministerråd har ikke diskuteret alternative placeringer, og det er spørgerens håb, at det alene er af diplomatiske hensyn, at man ikke i protesten tydeliggør, at det er værket eksistens, man er bekymret for. Tages den nordiske protest til følge, vil værket eventuelt blive placeret i forbindelse med Windscale-værket og dermed være en trussel mod først og fremmest Irland, som i forvejen har Windscale-værket at slås med.

Det er vanskeligt at se, hvor værket skulle placeres uden at vække bekymring i Norden. Netop Windscale-værket har belastet de nordiske farvande med rutinemæssige udledninger af radioaktivt affald, noget, de nordiske lande også har reageret imod.

Svar (7/5 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hverken Nordisk Ministerråd eller jeg er i besiddelse af det materiale, som skulle være nødvendigt for at indgå i overvejelser omkring en eventuel alternativ placering af det pågældende anlæg. Man har da heller ikke hverken ønske om eller mulighed for fra nordisk eller dansk side at gå ind i en sådan analyse, idet anlæggets placering suverænt beslutes af den britiske regering.

Spm. nr. S 1114

Til *udenrigsministeren* (30/4 87) af:

Margrete Auken (SF):